
KONCYLIJABULUM (2) *sb n*

o *prawdopodobnie jasne (tak w koncylijum); a jasne.*

sg L koncylijabulum (1). ◇ pl N koncylijabula (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Sobór zwołany nieprawomocnie; tu złośliwie o soborach lub synodach przeciwników religijnych [schadzka, skupienie się ludu abo miesce skupienia, schodzenia – conciliabulum Cn] (2) : Iáko to iáwnie okázuią ich Conciliábulá/ á zwłáštzá Konstánciyfkie: Bázyliyfkie/ Trydeńskie *KrowObr* 133; Ktore flowá powiedálf izem wśzyftki odmienił/ iedny opuścił/ á drugie przypifał tzegoście tám nienapifáli wtym Koncyliábulum. *KrowObr* 205v; [Wilneńscy Miniftrowie [...] ná fwym tu Konciliábulum/ Krzeft málych dziatek kuśili fie wyrzucić *HerbOdpow Zzv*].*

MM